

Р Ъ Ч Ъ

НА МИНИСТРА НА НАРОДНОТО ПРОСВѢЩЕНИЕ ПРИ ПРЕДАВАНЕ
НА НАРОДНОТО ДАРЕНИЕ ОТЪ 200,000 ЛВ. НА 2 ЯНУАРИ 1921 ГОД.

Многоуважаеми г-нъ Иванъ Вазовъ,

Едва сж се изминали нѣколко десетки дни отъ шумнитѣ поздрави на София, сърдечната срѣща въ Пловдивъ, и общитѣ празненства въ цѣла България, прѣзъ които българинътъ засвидѣтелствува своето възхищение и почитъ къмъ петдесетгодишнината на Вашето литературно творчество. Чрѣзъ тия тържества българскиятъ народъ почете въ Вашия творчески гений, въ Вашитѣ трудове прѣзъ едно петдесетлѣтие, собственитѣ си стремежи и постижения въ полето на родната култура; въ Васъ той чествуваше дѣлото на единъ свой добъръ синъ, чиито успѣхи сж и негови успѣхи, чиито дѣла сж градиво за сградата на българската национална култура. Това съзнание ние видѣхме да се прояви по единъ хубавъ и единомушенъ начинъ и посрѣдъ елита на българската научна и художествена мисль, посрѣдъ ратницитѣ на народното просвѣщение, които се почувствуваха поласкани, че оцѣнката на тѣхнитѣ собствени заслуги се постави подъ знака на Вашето дѣло, защото разбираха и чувствуваха, че нѣма по-лесна оцѣнка на тия заслуги отъ онази, която се прави въ името на едно дѣло като Вашето, дѣло въ най-висока степенъ проявление на българския народенъ гений. Ние видѣхме сжщо, че Вашето дѣло намѣри възторжена оцѣнка и въ външния свѣтъ, отдѣто Ви дойдоха най-лестни поздрави отъ бѣлѣжити прѣдставители на славянската наука и изкуство, които бѣха въ еднаква степенъ ласкателни за българския народъ. Въ реда на тѣзи проявления на признателностъ и възхищение трѣбва да изтъкна и хубавото дарение отъ сто хиляди лева, което българскиятъ народъ по починъ на правителството и чрѣзъ рѣшение на Народното събрание Ви направи, за да даде единъ макаръ скроменъ материаленъ изразъ на своитѣ чувства за